

16 aprilie 2025

**Propuneri de modificare ale AmCham România privind
Proiectul de Lege privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor**

Bold text nou

~~Strikethrough text eliminat~~

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
1.	Articolul I, Punctul 3: „b) principalele caracteristici ale produsului, cum ar fi disponibilitatea, avantajele, riscurile, execuția, compoziția, caracteristicile sociale sau de mediu, accesoriile, aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare, asistența post-vânzare a consumatorilor, soluționarea reclamațiilor, metoda și data fabricației sau furnizării, livrarea, adecvarea pentru utilizarea preconizată, utilizarea, cantitatea, specificațiile, originea geografică sau comercială sau rezultatele care pot fi așteptate în urma utilizării sau rezultatele și caracteristicile esențiale ale testelor sau controalelor efectuate asupra produsului.”	Articolul I, punctul 3: b) principalele caracteristici ale produsului, cum ar fi disponibilitatea, avantajele, riscurile, execuția, compoziția, caracteristicile sociale sau de mediu caracteristicile sociale sau de mediu, atunci când sunt comunicate consumatorului ca element de diferențiere comercială și pot fi justificate prin surse verificabile și independente, accesoriile, aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare, durata estimată de utilizare în condiții normale, gradul de reparabilitate, posibilitatea de reciclare conform standardelor aplicabile, asistența post-vânzare a consumatorilor, soluționarea reclamațiilor, metoda și data fabricației sau furnizării, livrarea, adecvarea pentru utilizarea preconizată, utilizarea, cantitatea, specificațiile,	Formularea actuală extinde domeniul de aplicare al obligației de informare asupra unui set larg de caracteristici (inclusiv sociale, de mediu și de circularitate) fără a corela în mod clar aplicarea normei cu comunicarea efectivă către consumator și fără a introduce o condiție de relevanță în contextul deciziei comerciale. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (3), stabilește că doar afirmațiile comerciale susceptibile să influențeze comportamentul economic al consumatorului trebuie reglementate. Prin urmare, reformularea propusă condiționează aplicarea dispoziției de două elemente cumulative: a) comunicarea explicită a caracteristicii în relația cu consumatorul și b) poziționarea acesteia ca avantaj distinct sau diferențiator. Această abordare oferă claritate juridică, previzibilitate pentru profesioniști și o protecție eficientă a consumatorului.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		originea geografică sau comercială sau rezultatele care pot fi așteptate în urma utilizării sau rezultatele și caracteristicile esențiale ale testelor sau controalelor efectuate asupra produsului.	
2.	Articolul I, Punctul 4: „d) formularea unei afirmații legate de mediu cu privire la performanța de mediu viitoare fără angajamente clare, obiective, puse la dispoziția publicului și verificabile, stabilite într-un plan de punere în aplicare detaliat și realist care include ținte măsurabile și încadrate în timp și alte elemente relevante necesare pentru a sprijini punerea sa în aplicare, cum ar fi alocarea de resurse, și care este verificat periodic de un expert terț independent, ale cărui rezultate sunt puse la dispoziția consumatorilor;”	d) formularea unei afirmații legate de mediu cu privire la performanța de mediu viitoare fără angajamente clare, obiective, puse la dispoziția publicului și verificabile, stabilite într-un plan de punere în aplicare detaliat și realist care include ținte măsurabile și încadrate în timp și alte elemente relevante necesare pentru a sprijini punerea sa în aplicare, cum ar fi alocarea de resurse, și care este verificat periodic de un expert terț independent, ale cărui rezultate sunt puse la dispoziția consumatorilor care nu este susținută de angajamente asumate public, clar documentate, însoțite de termene, obiective și indicatori de progres cuantificabili, prezentate într-un plan de acțiune accesibil publicului și însoțit de un mecanism independent de monitorizare.	Textul propus în proiect reproduce fidel exigențele directivei privind afirmațiile legate de performanța de mediu viitoare, dar în formularea actuală este excesiv de detaliat și rigid, transpunând în mod literal întregul ansamblu de condiții într-o singură frază lungă și greu de aplicat. Considerentul (4) din Directiva (UE) 2024/825 prevede că astfel de afirmații sunt permise doar dacă sunt susținute printr-un set cumulativ de elemente verificabile: angajamente publice, planuri de acțiune realiste, termene și mecanisme de monitorizare. Cu toate acestea, directiva nu impune un model unic sau un format prestabilit pentru aceste documente și nici nu impune expres alocarea de resurse ca element obligatoriu. Mai mult, în practică, o parte dintre elementele incluse în formularea proiectului pot deveni excesiv de împovărătoare, mai ales pentru întreprinderile care activează în lanțuri valorice complexe sau în contexte reglementate variabil la nivel internațional. Reformularea propusă păstrează condițiile esențiale de conformare – transparență, obiectivitate, verificabilitate – dar le exprimă într-un limbaj normativ mai echilibrat, concentrându-

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			se pe cerințele substanțiale: plan public, obiective măsurabile, termene, monitorizare independentă. Această formulare oferă mai multă claritate operațională și permite autorităților să evalueze proporționalitatea afirmațiilor în funcție de contextul concret.
3.	Articolul I, Punctul 5: “(7) În cazul în care un comerciant furnizează un serviciu care compară produse și oferă consumatorului informații privind caracteristicile sociale sau de mediu sau privind aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare ale produselor sau ale furnizorilor respectivelor produse, informațiile privind metoda de comparare, produsele care fac obiectul comparației și furnizorii produselor respective, precum și măsurile instituite de actualizare a informațiilor sunt considerate informații semnificative.”	„(7) În cazul în care un comerciant furnizează un serviciu care compară produse și oferă consumatorului informații privind caracteristicile sociale sau de mediu sau privind aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare ale produselor sau ale furnizorilor respectivelor produse, informațiile privind metoda de comparare, produsele care fac obiectul comparației și furnizorii produselor respective, precum și măsurile instituite de actualizare a informațiilor sunt considerate informații semnificative acesta trebuie să furnizeze consumatorilor informații clare cu privire la metoda de comparare, la produsele care fac obiectul comparației, la furnizorii produselor respective, la măsurile de actualizare a informațiilor, la data ultimei actualizări a informațiilor utilizate, la sursele datelor incluse în comparație, precum și la criteriile de selecție și clasificare aplicate.”	Textul proiectului stabilește o obligație de transparență privind serviciile de comparare ecologică, însă într-o formă generală, care nu permite autorităților să verifice dacă metodele de comparare corespund criteriilor minime de obiectivitate, actualitate și relevanță. În lipsa unor cerințe specifice privind data actualizării, sursa datelor sau criteriile de selecție, dispoziția riscă să devină inoperabilă în practică, permițând continuarea unor practici potențial înșelătoare bazate pe informații incomplete sau selective. Considerentul (6) din Directiva (UE) 2024/825 subliniază necesitatea ca serviciile de comparare care vizează durabilitatea sau alte caracteristici ecologice să se bazeze pe ipoteze comune, metode transparente și informații verificabile. Pentru a asigura acest standard, este necesar un minim de informații suplimentare, care pot fi ușor implementate și verificate: data ultimei actualizări, sursele utilizate și criteriile de clasificare a produselor. În absența acestui cadru, profesioniștii care operează astfel de platforme riscă să fie acuzați de inducere în eroare chiar și în

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			situații în care metodele utilizate sunt legitime, dar insuficient documentate pentru consumator. Completarea propusă permite conformarea proporțională și echilibrată, fără a impune cerințe tehnice excesive, dar clarificând obligațiile minime de transparență și control.
4.	Articolul I, Punctul 6: „28. Afișarea unei etichete de durabilitate care nu se bazează pe un sistem de certificare sau care nu a fost stabilită de autorități publice.”	28. Afișarea unei etichete de durabilitate care nu se bazează pe un sistem de certificare sau care nu a fost stabilită de autorități publice nu este susținută de un sistem de certificare recunoscut prin dispoziții legale sau de o schemă voluntară care aplică criterii transparente, verificabile și accesibile publicului, și care este supusă unui control de către o entitate independentă.	Textul propus în proiectul de lege preia cu strictețe una dintre practicile adăugate în Anexa I a Directivei 2005/29/CE prin Directiva (UE) 2024/825. Totuși, formularea aleasă în versiunea națională creează riscul de excludere automată a tuturor etichetelor de durabilitate care nu sunt „stabilite de autorități publice”, chiar dacă sunt susținute de sisteme credibile și independente de certificare voluntară. În industrii precum cea a echipamentelor electronice, etichetele de durabilitate sunt adesea dezvoltate prin inițiative de autoreglementare, consorții sau standarde internaționale tehnice care nu sunt „emise” de autorități, dar respectă criterii de integritate, verificabilitate și transparență (ex. Energy Star, EPEAT, EU Ecolabel, dar și scheme naționale voluntare). Excluderea acestora printr-o formulare rigidă ar descuraja participarea voluntară la astfel de scheme, afectând exact acele comportamente pe care directiva urmărește să le promoveze. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (7), permite în mod expres utilizarea sistemelor voluntare de certificare, cu condiția ca acestea să respecte un set minim de condiții: criterii clare, acces public, supraveghere independentă. Transpunerea

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			națională trebuie, așadar, să reflecte această deschidere și să nu se limiteze la certificările formale ale autorităților publice. Reformularea propusă păstrează caracterul de interdicție pentru etichetele nefondate, dar permite utilizarea celor care sunt justificate de practici acceptate în industrie, conforme cu cerințele de transparență și control prevăzute de directivă. Astfel, se asigură o conformare realistă și se evită crearea unui dezechilibru competitiv între actorii de pe piață.
5.	Articolul I, Punctul 6: „29. A face o afirmație generică legată de mediu pentru care comerciantul nu poate demonstra o performanță de mediu excelentă recunoscută, relevantă pentru afirmație.”	„29. A face o afirmație generică legată de mediu pentru care comerciantul nu poate demonstra o performanță de mediu excelentă recunoscută, relevantă pentru afirmație.” 29. A face o afirmație generică legată de mediu fără a putea demonstra, prin dovezi obiective, verificabile, că produsul respectiv are o performanță de mediu semnificativ superioară în raport cu media categoriilor comparabile de produse, în condiții de utilizare normale.”	Textul propus interzice afirmațiile de mediu „generice” în lipsa unei performanțe excelente recunoscute, dar utilizarea adjectivului „excelentă” creează ambiguități semantice și un standard vag. Nu este clar dacă se face referire la un prag numeric, la o certificare anume sau la o comparație statistică. În plus, nu este menționat caracterul verificabil al afirmației și nici contextul de utilizare a produsului. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (7), cere ca afirmațiile generice legate de mediu să fie permise doar dacă pot fi susținute cu informații clare, obiective și verificabile, demonstrând performanțe reale. În forma actuală, proiectul de lege nu precizează aceste condiții și lasă loc unei aplicări subiective și eventual disproportionale. În industriile care implică procese de fabricație reglementate la nivelul Uniunii (cum sunt electronicele sau electrocasnicele), diferențele de performanță ecologică sunt adesea marginale și

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			măsurabile doar în condiții standardizate. A impune standardul vag de „exelență recunoscută” fără a defini sursa recunoașterii creează incertitudine juridică și blochează comunicările comerciale legitime. Reformularea propusă clarifică: a) natura afirmației interzise; b) condițiile de acceptare: performanță ecologică clar superioară față de medie, dovedită prin criterii obiective și verificabile; c) contextul de utilizare relevant – cel normal, nu experimental. Această versiune reflectă corect exigențele directivei, protejează consumatorul de mesaje înșelătoare și permite în același timp comunicarea performantă a celor care într-adevăr îndeplinesc criteriile de sustenabilitate.
6.	Articolul I, Punctul 6: „30. A face o afirmație legată de mediu cu privire la întregul produs sau la întreaga activitate a comerciantului, atunci când aceasta se referă doar la un anumit aspect al produsului sau la o componentă specifică a activității comerciantului.”	30. A face o afirmație legată de mediu cu privire la întregul produs sau la întreaga activitate a comerciantului, atunci când aceasta se referă doar la un anumit aspect al produsului sau la o componentă specifică a activității comerciantului dacă afirmația este prezentată ca un avantaj de mediu global și nu este susținută printr-o evaluare obiectivă, clar	Textul propus transpune punctul 2(c) din Anexa Directivei (UE) 2024/825, care vizează așa-numitele afirmații de mediu parțiale prezentate ca generale. Scopul acestei norme este să împiedice inducerea în eroare a consumatorilor prin prezentarea unei îmbunătățiri minore ca fiind reprezentativă pentru produsul sau întreprinderea în ansamblu.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		delimitată și accesibilă publicului care reflectă performanța medie cumulativă a produsului sau a întregii activități.	Totuși, formularea actuală din proiectul de lege este excesiv de generală și lipsită de criterii de aplicare concretă, ceea ce riscă să sancționeze inclusiv afirmații neutre sau informative, care nu sunt formulate ca avantaje comerciale comparative și nici nu sunt prezentate ca fiind aplicabile „întregului produs”. În cazul produselor electronice, de exemplu, pot exista componente fabricate cu un impact redus asupra mediului (ex. carcasă din plastic reciclat), iar menționarea acestora în descrierea generală a produsului poate deveni vulnerabilă la interpretări ca fiind afirmații globale, chiar dacă sunt formulate cu claritate. În lipsa unei delimitări în textul legii, rezultă un risc major de supraconformare sau tăcere defensivă în comunicarea de mediu, ceea ce contravine obiectivelor de transparență ale legislației europene. Reformularea propusă adaugă două condiții cumulative: a) ca afirmația să fie prezentată ca un avantaj global de mediu, și b) să nu fie susținută printr-o evaluare obiectivă, clar delimitată și accesibilă publicului, conform principiilor din considerentele (10) și (11) ale Directivei (UE) 2024/825. Această clarificare permite aplicarea dispoziției în mod proporțional, previzibil și echitabil, protejând consumatorii fără a penaliza comunicările oneste ale profesioniștilor.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
7.	Art. I pct. 6, se modifică după cum urmează: 31. A afirma, pe baza compensării emisiilor de gaze cu efect de seră, că un produs are un impact neutru, redus sau pozitiv asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră.	Art. I pct. 6, se modifică după cum urmează: 31. A afirma, pe baza compensării emisiilor de gaze cu efect de seră, că un produs are un impact neutru, redus sau pozitiv asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră. Astfel de afirmații sunt permise atunci când se bazează pe impactul real al ciclului de viață al produsului în cauză.	Completarea art. 31 cu paragraful (12) din Preambulul Directivei 2024/825 este necesară pentru motivele prezentate în cazul pct. 1 lit. e) de mai sus. Cât timp afirmațiile privind impactul asupra mediului sub aspectul emisiilor de gaze cu efect de seră sunt permise în anumite condiții, este esențial ca respectivele condiții să se regăsească în legislația națională, astfel încât: a) autoritățile să aibă în vedere că nu orice afirmație de tipul „neutru din punct de vedere climatic” este interzisă, iar b) comercianții să cunoască condițiile în care pot folosi astfel de afirmații. În caz contrar, autoritățile s-ar putea prevala de dispozițiile pct. 31 pentru a sancționa utilizarea unei afirmații de tipul celor indicate mai sus, fără verifica dacă afirmația se bazează pe impactul real al ciclului de viață al produsului sau pe activități din afara lanțului valoric al întreprinderii.
8.	Articolul I, Punctul 6: „31. A afirma, pe baza compensării emisiilor de gaze cu efect de seră, că un produs are un impact neutru, redus sau pozitiv asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră.”	„31. A afirma, pe baza compensării emisiilor de gaze cu efect de seră, că un produs are un impact neutru, redus sau pozitiv asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră.” A face o afirmație privind neutralitatea, reducerea sau impactul pozitiv asupra mediului al unui produs, atunci când aceasta se bazează exclusiv pe mecanisme de compensare a emisiilor de gaze cu efect de seră și nu este susținută de reduceri efective și	Textul proiectului prevede o interdicție generală asupra oricărei afirmații privind caracterul „neutru” sau „pozitiv” din perspectiva emisiilor, atunci când aceasta este fundamentată pe compensare. Deși în linie cu scopul directivei, formularea este prea concisă și lasă loc interpretărilor radicale, care ar putea interzice orice utilizare a conceptului de compensare, inclusiv în modele legitime de tranziție climatică. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (8), clarifică faptul că compensarea emisiilor nu poate înlocui reducerea efectivă a

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		măsurabile ale emisiilor pe durata ciclului de viață al produsului.”	emisiilor. Totuși, nu interzice în mod absolut utilizarea instrumentelor de compensare, ci doar prezentarea acestora ca fiind echivalente cu neutralitatea de mediu, atunci când nu sunt susținute de dovezi credibile privind reducerea efectivă a emisiilor în cadrul produsului. În industriile cu amprentă complexă de carbon – precum electronicele de consum – strategiile de mediu includ deseori o combinație de: eficiență energetică, redesign de produs, reciclare și, în etape inițiale, compensare. Este important ca transpunerea să nu penalizeze aceste inițiative atâta timp cât afirmațiile nu sunt absolute și sunt însoțite de date privind emisiile directe. Reformularea propusă urmărește delimitarea clară a practicii înșelătoare: interdicția vizează afirmațiile de neutralitate sau impact pozitiv care se bazează exclusiv pe compensare, în lipsa unei reduceri reale de emisii. Această formulare asigură echilibru între protecția consumatorului și promovarea sinceră a eforturilor de decarbonizare din partea profesioniștilor.
9.	Articolul I, Punctul 6: „33. A nu informa consumatorul cu privire la faptul că o actualizare de software va avea un impact negativ asupra funcționării bunurilor cu elemente digitale sau asupra utilizării conținutului digital sau a serviciilor digitale.”	„33. A nu informa consumatorul cu privire la faptul că o actualizare de software va avea un impact negativ asupra funcționării bunurilor cu elemente digitale sau asupra utilizării conținutului digital sau a serviciilor digitale, dacă acest impact era cunoscut sau putea fi cunoscut, în mod rezonabil, de către	Textul proiectului introduce o interdicție absolută: neinformarea consumatorului cu privire la orice impact negativ al unei actualizări de software asupra bunurilor cu elemente digitale, conținutului digital sau serviciilor digitale. Deși obiectivul directivei este de a preveni degradarea funcționalității în urma actualizărilor, formularea propusă în

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		comerciant la momentul punerii la dispoziție a actualizării.”	proiectul național este problematică în absența unei condiționări privind caracterul cunoscut sau previzibil al aceluia impact. În cazul produselor electronice, sistemele software funcționează într-un ecosistem tehnologic variabil: configurații diverse, aplicații terțe, condiții de utilizare care nu pot fi complet anticipate. În acest context, impactul exact al unei actualizări nu este întotdeauna detectabil anterior lansării, chiar și cu proceduri riguroase de testare. A impune răspunderea pentru orice consecință negativă, indiferent de nivelul de cunoaștere sau de diligență aplicat, creează un regim disproporționat și, în practică, imposibil de susținut. Directiva (UE) 2024/825, la considerentul (17), stabilește în mod explicit că obligația de informare privește doar acele consecințe care sunt „cunoscute sau care ar trebui să fie cunoscute în mod rezonabil” de către profesionist. O transpunere fidelă a acestui standard presupune introducerea unui criteriu de previzibilitate tehnică rezonabilă. Reformularea propusă integrează acest principiu și limitează aplicabilitatea sancțiunii la acele situații în care comerciantul cunoștea sau putea să cunoască, în mod rezonabil, efectul negativ. Astfel se evită suprapunerea dintre răspunderea pentru

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			omisiune și riscul operațional inevitabil asociat proceselor complexe de actualizare software. Această ajustare oferă autorităților un cadru coerent de analiză și permite conformarea proporțională din partea profesioniștilor, fără a afecta obiectivul directivei: protecția funcționalității reale a bunurilor digitale și a intereselor consumatorilor.
10.	Articolul I, Punctul 6: „34. Afirmarea sau prezentarea ca beneficiu a unei caracteristici a unui produs sau a unei întreprinderi, în cazul în care caracteristica respectivă este impusă prin lege pentru toate produsele sau întreprinderile din categoria relevantă de pe piața Uniunii.”	34. Afirmarea sau prezentarea ca beneficiu a unei caracteristici a unui produs sau a unei întreprinderi, în cazul în care caracteristica respectivă este impusă prin lege pentru toate produsele sau întreprinderile din categoria relevantă de pe piața Uniunii, dacă respectiva caracteristică rezultă din obligații legale aplicabile în mod general pentru toate produsele din acea categorie, indiferent de originea geografică, și nu contribuie la o diferențiere efectivă între produse.	Interdicția formulată în proiect urmărește în mod justificat eliminarea acelor practici de marketing care creează artificial o valoare adăugată prin comunicarea unor obligații legale generale, aplicabile uniform pe piață. Totuși, formularea actuală este prea amplă și nu distinge între cerințele care sunt impuse tuturor produselor de pe piața Uniunii și cele care se aplică doar unui subset, cum ar fi produse fabricate în Uniune, dar nu și cele importate din state terțe. În industrii reglementate precum cea a echipamentelor electronice, există numeroase situații în care cerințele legale privind siguranța electrică, eficiența energetică sau restricțiile de substanțe chimice se aplică doar anumitor fluxuri comerciale. A permite promovarea acestor caracteristici doar atunci când nu există obligație legală în Uniune, fără a distinge între aplicabilitatea universală și cea parțială, ar însemna interzicerea comunicării unor diferențe reale de conformitate.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			Considerentul (15) din Directiva (UE) 2024/825 recunoaște această distincție și permite explicit utilizarea în scop informativ a caracteristicilor impuse prin norme legale doar pentru anumite produse. Astfel, comunicarea devine nelegitimă doar atunci când este vorba despre obligații legale aplicabile în mod uniform pentru toate produsele din acea categorie, indiferent de proveniență. Reformularea propusă integrează acest filtru și oferă o interpretare proporțională, ce permite menținerea comunicării legitime a conformității acolo unde aceasta creează, în fapt, un avantaj competitiv față de produse neconforme. În același timp, ea previne valorificarea artificială a unor cerințe legale uniforme, protejând astfel consumatorii de afirmații înșelătoare.
11.	Articolul I, Punctul 6: „35. Orice comunicare comercială cu privire la un bun care conține o caracteristică introdusă cu scopul de a-i limita durabilitatea, în ciuda faptului că informațiile referitoare la caracteristica respectivă și la efectele sale asupra durabilității bunului se află la dispoziția comerciantului.”	„35. Orice comunicare comercială cu privire la un bun care conține o caracteristică introdusă cu scopul de a-i limita durabilitatea, în ciuda faptului că informațiile referitoare la caracteristica respectivă și la efectele sale asupra durabilității bunului se află la dispoziția comerciantului fără informarea consumatorului, atunci când comerciantul deține informații documentate privind natura, scopul și efectul acestei caracteristici asupra durabilității, și acestea sunt relevante pentru decizia de achiziție.”	Textul proiectului introduce o interdicție corect orientată către prevenirea așa-numitei „obsolescențe programate” prin omisiunea informării asupra unor caracteristici cu impact negativ intenționat asupra durabilității. Totuși, formularea utilizată în proiect este ambiguu pasivă: se menționează că informația se „află la dispoziția comerciantului”, fără a stabili un standard clar de comunicare ori de relevanță față de decizia economică a consumatorului. În practică, există multiple situații în care o caracteristică cu efect potențial asupra durabilității este justificată tehnic – de exemplu, componente proiectate pentru a limita uzura altor

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			piese sau pentru a asigura compatibilitatea software. În astfel de cazuri, simpla „disponibilitate” a informației nu echivalează cu obligația de a o comunica proactiv, mai ales dacă aceasta nu influențează percepția asupra valorii sau funcționalității produsului din perspectiva consumatorului mediu. Considerentul (16) al Directivei (UE) 2024/825 evidențiază că informațiile privind durabilitatea trebuie să fie relevante pentru consumator și să reflecte condițiile normale de utilizare. Transpunerea națională trebuie să includă un filtru de materialitate: informarea devine obligatorie doar atunci când comerciantul deține date documentate, care ar fi relevante pentru alegerea rațională a consumatorului. Reformularea propusă clarifică: a) că interdicția operează doar în lipsa informării; b) că obligația de informare se naște doar dacă informațiile sunt documentate și relevante pentru decizie; c) că se face distincția între efectele tehnice inevitabile și cele intenționate sau semnificative. Această variantă este mai coerentă cu principiul proporționalității și permite aplicarea predictibilă de către autoritățile de control, reducând în același timp riscurile de supraconformare sau litigiu nefondat din partea comercianților.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
12.	Articolul I, Punctul 6: „36. A susține în mod fals faptul că, în condiții normale de utilizare, un bun are o anumită durabilitate în ceea ce privește utilizarea acestuia în timp sau intensitatea utilizării.”	„36. A susține în mod fals faptul că, în condiții normale de utilizare, un bun are o anumită durabilitate în ceea ce privește utilizarea acestuia în timp sau intensitatea utilizării, în lipsa unei baze tehnice rezonabile, documentate, care să reflecte condiții de utilizare reprezentative și să fie accesibilă autorităților de control la cerere.	Textul propus de legiuitor la punctul 36 introduce interdicția privind afirmațiile false despre durabilitatea unui produs în condiții normale de utilizare. Deși justificat ca scop, textul nu precizează care sunt condițiile minime pe care profesioniștii trebuie să le îndeplinească pentru a face afirmații legitime privind durabilitatea, ceea ce generează un risc real de incertitudine juridică. Pentru produsele electronice și echipamentele digitale, durabilitatea nu este un parametru absolut, ci rezultatul unei evaluări tehnice care combină factori precum: specificațiile de proiectare, rezultatele testelor interne, durata medie de utilizare în scenarii reale, frecvența actualizărilor de software și condițiile de exploatare. Acestea variază în funcție de categoria produsului și de segmentul de utilizatori. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (14), precizează că afirmațiile despre durabilitate trebuie să fie susținute prin „informații sau date obiective”, dar nu impune un format standardizat de demonstrare sau o obligație de comunicare exhaustivă către consumator. În același timp, directiva nu instituie un regim de răspundere obiectivă pentru orice abatere de la durata afirmată, ci sancționează lipsa unei fundamentări rezonabile.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			În absența unei clarificări privind ceea ce constituie o bază tehnică rezonabilă, există riscul ca orice estimare onestă, dar care nu corespunde cu durata individuală de utilizare a unui consumator, să fie tratată ca fiind „falsă”. În mod concret, această ambiguitate ar putea duce la autocenzură în comunicarea comercială sau, invers, la investirea disproporționată de resurse în documentație neesențială, fără valoare pentru consumator. Propunerea de reformulare menține interdicția privind prezentarea înșelătoare a durabilității, dar introduce o condiție esențială de conformare realistă: afirmația trebuie să aibă o bază tehnică coerentă și să fie disponibilă autorităților pentru control. Astfel se delimitează clar între o estimare profesionistă, justificată în mod transparent, și o promisiune de durabilitate nefondată sau agresivă, evitând în același timp răspunderea excesivă.
13.	Articolul I, Punctul 6: „37. A prezenta un bun ca permițând repararea atunci când acest lucru nu este posibil.”	„37. A prezenta un bun ca permițând repararea atunci când acest lucru nu este posibil. 37. A prezenta un bun ca permițând repararea, atunci când această funcționalitate nu este disponibilă în mod efectiv pentru consumator, ținând cont de disponibilitatea pieselor de schimb, accesul la documentație tehnică, și existența unui proces fezabil de reparație,	Textul din proiect este redactat prea concis și fără un standard aplicabil de evaluare a „posibilității de reparare”. Noțiunea de „nu este posibil” riscă să fie interpretată restrictiv, inclusiv în cazuri în care produsul este tehnic reparabil, dar reparația necesită un proces complex, echipamente speciale sau acces limitat la piese. În industria echipamentelor electronice, accesul la reparații depinde de o combinație de factori: existența pieselor,

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
		proporțional cu natura și complexitatea produsului.	disponibilitatea manualelor, costul și durata estimată a intervenției. Un produs poate fi „reparabil” din punct de vedere tehnic, dar imposibil de reparat în practică de către un utilizator final sau un service independent, din cauza constrângerilor tehnologice sau de siguranță. Directiva (UE) 2024/825, în considerentul (16), subliniază importanța unor informații veridice privind durabilitatea și reparabilitatea, dar nu impune un standard absolut de reparabilitate, ci sancționează înșelarea consumatorului în legătură cu această funcționalitate. Reformularea propusă introduce o definiție operațională a reparabilității, bazată pe: a) disponibilitatea efectivă a pieselor de schimb; b) accesul la informațiile tehnice necesare c) fezabilitatea procesului de reparație, în contextul utilizării comerciale normale. Această formulare oferă o bază obiectivă de evaluare, protejează consumatorul față de promisiuni exagerate și permite industriei să comunice corect limitările tehnologice și condițiile reale de reparație.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
14.	Articolul I, Punctul 6: „38. A încita consumatorul să înlocuiască sau să reîncarce consumabilele unui produs mai devreme decât este necesar din motive tehnice.”	38. A încita consumatorul să înlocuiască sau să reîncarce consumabilele unui produs mai devreme decât este necesar din motive tehnice, prin mesaje de avertizare, notificări sau comunicări comerciale care nu sunt susținute de date obiective privind starea efectivă a consumabilului.”	Textul actual stabilește o interdicție generală privind încurajarea prematură a înlocuirii consumabilelor, însă nu definește suficient de clar ce înseamnă „încitare” și nici nu stabilește un criteriu de verificare. În lipsa acestor elemente, norma poate fi interpretată arbitrar, inclusiv în cazuri în care producătorii oferă avertizări bazate pe estimări statistice sau algoritmice, fără a avea acces în timp real la gradul de uzură efectivă. În cazul produselor electronice (ex. imprimante, purificatoare, aspiratoare inteligente etc.), estimările privind consumabilele sunt adesea bazate pe durata medie de utilizare, cicluri de funcționare sau condiții standard de mediu. Fără o conexiune cu senzorii reali sau feedback precis din partea produsului, aceste mesaje nu reflectă întotdeauna nevoia imediată de înlocuire, dar nici nu sunt intenționate ca înșelătoare. Considerentul (16) din Directiva (UE) 2024/825 urmărește prevenirea mesajelor care manipulează consumatorul spre achiziții premature, dar permite utilizarea estimărilor sau semnalizărilor atâta timp cât ele sunt susținute de „informații obiective, transparente și verificabile”. Reformularea propusă introduce criteriul de legitimare prin date obiective, permițând operatorilor să utilizeze notificări automate sau estimative doar dacă pot demonstra o legătură rezonabilă cu starea reală a consumabilului. Astfel, se protejează

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
15.	Articolul I, Punctul 6: „39. A nu furniza informații cu privire la deprecierea funcționalității unui bun atunci când se utilizează consumabile, piese de schimb sau accesorii care nu sunt furnizate de producătorul original sau a susține în mod fals că o astfel de depreciere se va produce.”	„39. A nu furniza informații cu privire la deprecierea funcționalității unui bun atunci când se utilizează consumabile, piese de schimb sau accesorii care nu sunt furnizate de producătorul original sau a susține în mod fals că o astfel de depreciere se va produce. 39. Omiterea informării consumatorului cu privire la efectele identificabile ale utilizării unor consumabile, piese de schimb sau accesorii care nu sunt furnizate de producătorul original, atunci când acestea sunt semnificative, documentate și previzibile în condiții normale de utilizare, sau afirmarea că o astfel de depreciere va apărea, fără a avea dovezi tehnice care să o justifice.”	consumatorul împotriva sugestiilor abuzive, fără a bloca utilizarea unor mecanisme legitime de întreținere preventivă. Formularea propusă în proiect impune obligația de a furniza informații privind efectele utilizării de piese sau consumabile terțe, dar fără a introduce condiții de obiectivitate, materialitate sau previzibilitate. Astfel, orice lipsă de informare, indiferent de relevanța concretă sau de caracterul efectiv al efectului, ar putea atrage sancțiuni, ceea ce creează riscuri semnificative de aplicare disproporționată. În industria produselor electronice, există o varietate de consumabile și accesorii compatibile, unele având efecte marginale asupra performanței. Cerința de a informa cu privire la orice „depreciere” fără filtrul relevanței creează un volum inoperabil de obligații de divulgare și introduce incertitudine cu privire la natura dovezilor necesare. Considerentul (16) din Directiva (UE) 2024/825 susține transparența, dar doar în ceea ce privește informațiile relevante pentru decizia economică. Transpunerea națională trebuie să reflecte acest principiu și să evite reglementarea redundantă. Reformularea propusă:

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			a) limitează obligația la cazurile în care efectul este semnificativ, documentat și previzibil; b) permite utilizarea accesoriilor compatibile, fără riscul sancționării automate a neinformării; c) sancționează doar afirmațiile fără bază tehnică, evitând restrângerea artificială a pieței de piese terțe. Această abordare asigură protecția consumatorului, dar și libertatea legitimă de utilizare și inovare tehnologică în ecosistemele deschise.
16.	Art. II pct. 6, se modifică după cum urmează: 6. La articolul 4, după litera j), se introduc două noi litere, k) și l), cu următorul cuprins: k) acolo unde este cazul, punctajul posibilității de reparare a bunurilor;	Art. II pct. 6, se modifică după cum urmează: 6. La articolul 4, după litera j), se introduc două noi litere, k) și l), cu următorul cuprins: k) acolo unde este cazul, punctajul posibilității de reparare a bunurilor, astfel cum este furnizat de producător și stabilit la nivelul Uniunii;	Este necesar să lămurească faptul că un comerciant nu trebuie să răspundă pentru lipsa informării consumatorului cu privire la punctajul de reparare cât timp producătorul nu i-a furnizat aceste informații. Totodată, completarea este în linie cu paragraful (34) din Preambulul Directivei 2024/825 „[...] comercianții ar trebui să furnizeze, după caz, înainte ca consumatorii să aibă obligații în temeiul contractului, punctajul posibilității de reparare a bunului, astfel cum este furnizat de producător și stabilit la nivelul Uniunii.”
17.	Art. II pct. 10, se modifică după cum urmează: 10. l¹) în cazul în care producătorul îi oferă consumatorului o garanție comercială de durabilitate fără costuri suplimentare, care	Art. II pct. 10, se modifică după cum urmează: 10. l¹) în cazul în care producătorul îi oferă consumatorului o garanție comercială de durabilitate fără costuri suplimentare, care acoperă întregul bun și cu o durată mai mare de doi ani, iar	Propunerea este necesară în contextul în care o mare parte din contractele încheiate la distanță se încheie prin intermediul piețelor online. Conform art. 31 alin. (1) din Regulamentul 2022/2065 privind o piață unică pentru serviciile digitale („Regulamentul DSA”), furnizorii de piețe online sunt obligați

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	acoperă întregul bun și cu o durată mai mare de doi ani, iar producătorul pune aceste informații la dispoziția profesionistului, informațiile conform cărora bunul în cauză beneficiază de o astfel de garanție, privind durata acesteia și o mențiune cu privire la existența garanției legale de conformitate, într-un mod vizibil, utilizând eticheta armonizată menționată la art. 22 ¹ din prezenta ordonanță.	producătorul pune aceste informații la dispoziția profesionistului, informațiile conform cărora bunul în cauză beneficiază de o astfel de garanție, privind durata acesteia și o mențiune cu privire la existența garanției legale de conformitate, într-un mod vizibil, utilizând eticheta armonizată menționată la art. 22 ¹ din prezenta ordonanță. În cazul produselor comercializate pe piețe online, eticheta armonizată poate fi afișată inclusiv sub forma unei imagini.	să își organizeze interfața astfel încât comercianții să își poată respecta obligațiile privind informațiile precontractuale. Acest lucru nu trebuie să implice realizarea unor dezvoltări nejustificate ale interfeței online, cât timp informația poate ajunge la consumator prin metode care asigură accesul la informațiile precontractuale relevante. Considerăm că încărcarea unei fotografii cu eticheta armonizată corespunde cerințelor Regulamentului DSA și vă rugăm să luați în considerare clarificarea propusă.
18.	Art. II pct. 11, se modifică după cum urmează: 11. La articolul 6, după litera t), se introduc două noi litere, lit. u) și v), cu următorul cuprins: u) acolo unde este cazul, punctajul posibilității de reparare al bunurilor;	Art. II pct. 11, se modifică după cum urmează: 11. La articolul 6, după litera t), se introduc două noi litere, lit. u) și v), cu următorul cuprins: u) acolo unde este cazul, punctajul posibilității de reparare al bunurilor, astfel cum este furnizat de producător și stabilit la nivelul Uniunii;	A se vedea explicațiile de la art. II pct. 6 de mai sus.
19.	Art. II pct. 14 se modifică după cum urmează: (5) Informațiile prevăzute la alin. (1) se transmit consumatorului pe un suport durabil și sunt ușor de citit.	Art. II pct. 14 se modifică după cum urmează: (5) Informațiile prevăzute la alin. (1) se transmit consumatorului pe un suport durabil și sunt ușor de citit. Informațiile prevăzute la alin. (1) se consideră furnizate consumatorului atunci când sunt disponibile pe interfața online în contul de client sau către o adresă electronică de contact.	Completarea are scopul de a clarifica modul și momentul la care informațiile prevăzute la alin. (1) se consideră furnizate consumatorului, având în vedere specificul mediului în care se încheie majoritatea contractelor la distanță (online).
20.	Art. 11¹. Exercițarea dreptului de retragere din contractele la distanță încheiate prin intermediul unei interfețe online:	Art. 11¹. Exercițarea dreptului de retragere din contractele la distanță încheiate prin intermediul unei interfețe online:	Directiva (UE) 2023/2673 de modificare a Directivei (UE) 2011/83 privind drepturile consumatorilor, prevede că, în cazul exercitării dreptului de retragere în contractele la distanță

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	(6) Profesionistul are obligația punerii la dispoziția consumatorului a unei funcții de confirmare ușor de citit, lipsită de ambiguitate și de vizualizat, prin utilizarea mențiunii «confirmați retragerea».	(6) Profesionistul are obligația punerii la dispoziția consumatorului a unei funcții de confirmare ușor de citit, lipsită de ambiguitate și ușor de vizualizat, prin utilizarea mențiunii «confirmați retragerea» sau a unei formulări similare, lipsite de ambiguitate.	Încheiate prin intermediul unei interfețe online, profesionistul trebuie să furnizeze o funcție de confirmare clară, lizibilă și vizibilă, care să exprime fără echivoc voința consumatorului de a se retrage. <u>Textul Directivei oferă ca exemplu mențiunea „confirmați retragerea”, dar permite și utilizarea unei formulări similare, cu condiția ca aceasta să fie lipsită de ambiguitate.</u> Pentru a asigura transpunerea corectă și completă a Directivei, este necesar ca și legislația națională să reflecte această flexibilitate. Prin urmare, se propune completarea sintagmei „prin utilizarea mențiunii «confirmați retragerea»” cu „sau a unei formulări similare, lipsite de ambiguitate”. Această completare respectă cerințele europene privind claritatea și lipsa ambiguității în exprimarea intenției de retragere, oferă flexibilitate tehnică în implementarea interfețelor online și evită o transpunere restrictivă, care ar putea limita conformarea practică cu obligațiile impuse profesioniștilor.
21.	Art. 16¹ alin. (1) u) Limba utilizată, în care sunt furnizate informațiile privind clauzele și condițiile contractuale și informațiile prealabile prevăzute la alin. (1) lit. a) – t), v) și w) , alin. (2) - (7), alin. (9) și alin. (10) precum și în care profesionistul se angajează să comunice pe	Art. 16¹ alin. (1) u) Limba utilizată, în care sunt furnizate informațiile privind clauzele și condițiile contractuale și informațiile prealabile prevăzute la alin. (1) - (7), alin. (9) și alin. (10) precum și în care profesionistul se angajează să comunice pe perioada contractului la distanță, este limba română, fără a exclude furnizarea	În Directiva 2023-2673 legiuitorul european nu delimitează în mod restrictiv literele, ci utilizează o formulare mai largă “informațiile prealabile menționate în prezentul articol”. Observăm că în această versiune a actului normativ s-a optat pentru enumerarea expresă a alineatelor/literelor vizate, cu excluderea literei u). Întrucât nu se justifică excluderea din categoria informațiilor prealabile care trebuie furnizate

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	perioada contractului la distanță, este limba româna, fără a exclude furnizarea acestora precum și modul de comunicare și în alte limbi stabilite cu acordul consumatorului;	acestora precum și modul de comunicare și în alte limbi stabilite cu acordul consumatorului;	clientului într-o anumită limbă însăși clauza care îl informează pe client despre respectiva limbă aplicabilă recomandăm (re)includerea în această enumerare și a lit. u).
22.	Art. 16² alin. (4) lit. a) a) serviciilor financiare de consum al căror preț depinde de fluctuații de pe piața financiară în afara controlului profesionistului, care ar putea apărea în timpul perioadei de retragere, cum ar fi serviciile legate de valută, instrumente de piață monetară, valori mobiliare, unități ale organismelor de plasament colectiv, contracte financiare la termen (futures), inclusiv instrumentele echivalente regularizate în numerar, contracte forward pe rata dobânzii (FRAs), contracte swap pe rata dobânzii, pe cursul de schimb și pe acțiuni, opțiuni de cumpărare sau vîndere a instrumentelor prevazute , inclusiv instrumentele echivalente regularizate în numerar care includ în special opțiunile pe devize și pe rata dobânzii;	Art. 16² alin. (4) lit. a) a) serviciilor financiare de consum al căror preț depinde de fluctuații de pe piața financiară în afara controlului profesionistului, care ar putea apărea în timpul perioadei de retragere, cum ar fi serviciile legate de valută, instrumente de piață monetară, valori mobiliare, unități ale organismelor de plasament colectiv, contracte financiare la termen (futures), inclusiv instrumentele echivalente regularizate în numerar, contracte forward pe rata dobânzii (FRAs), contracte swap pe rata dobânzii, pe cursul de schimb și pe acțiuni, opțiuni de cumpărare sau vîndere a instrumentelor enumerate mai sus , inclusiv instrumentele echivalente regularizate în numerar care includ în special opțiunile pe devize și pe rata dobânzii;	Pentru o formulare mai clară.
23.	Art. 16² (7) Prevederile alin. (1) – (6) și alin. (8) se aplică cu respectarea prevederilor art. 58 din Ordonanța de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori,	(7) Prevederile alin. (1) – (6) și alin. (8) se aplică cu respectarea prevederilor art. 58 alin din Ordonanța de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată	Considerăm necesară clarificarea la care dintre alineatele art. 58 se face trimitere aici. Observăm că majoritatea informațiilor cuprinse în art 58 din OUG 50/2010 sunt reluate și în art. 16 ² și 16 ³ din prezentul capitol, iar o trimitere expresă la art 58 din OUG 50/2010 poate

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 389 din 11 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare care stabilesc o perioadă de timp în cursul căreia nu poate începe executarea contractului.	în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 389 din 11 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare care stabilesc o perioadă de timp în cursul căreia nu poate începe executarea contractului.	atrage fie dublarea/repetarea reglementării, fie chiar un conflict între două prevederi contrare.
24.	Art. 16² Dreptul de retragere din contractele la distanță pentru servicii financiare : (8) a) Atunci când o altă prevedere legală în vigoare la nivelul Uniunii Europene care reglementează servicii financiare specifice conține prevederi privind dreptul de retragere, serviciilor financiare specifice respective li se aplică numai prevederile acestuia privind dreptul de retragere cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul legislativ respectiv. b) Atunci când o altă prevedere legală în vigoare la nivelul Uniunii Europene prevede dreptul de a alege între dreptul de retragere și o alternativă, cum ar fi o perioadă de reflecție, numai prevederile acestuia se aplică serviciilor financiare specifice în cauză, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul legislativ respectiv.	Art. 16² Dreptul de retragere din contractele la distanță pentru servicii financiare : (8) a) Atunci când o altă prevedere legală în vigoare la nivelul Uniunii Europene sau într-un act legislativ de transpunere a unei reglementări a Uniunii Europene, care reglementează servicii financiare specifice conține prevederi privind dreptul de retragere, serviciilor financiare specifice respective li se aplică numai prevederile acestuia privind dreptul de retragere cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul legislativ respectiv. b) Atunci când o altă prevedere legală în vigoare la nivelul Uniunii Europene sau într-un act legislativ de transpunere a unei reglementări a Uniunii Europene, prevede dreptul de a alege între dreptul de retragere și o alternativă, cum ar fi o perioadă de reflecție, numai prevederile acestuia se aplică serviciilor financiare specifice în cauză, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul legislativ respectiv.	Includerea expresiei „<i>sau într-un act legislativ de transpunere a unei reglementări a Uniunii Europene</i>” este necesară pentru a reflecta corect mecanismul de aplicare al dreptului Uniunii Europene. Directivele europene nu sunt direct aplicabile, ci trebuie transpuse în dreptul intern prin acte normative naționale. În consecință, în practică, dispozițiile privind dreptul de retragere din contractele pentru servicii financiare vor rezulta din legislația națională de transpunere, chiar dacă își au originea într-un act european. Astfel, pentru a evita confuzii și pentru a asigura aplicarea corectă a normelor speciale, este esențial ca textul legal să recunoască expres atât normele europene, cât și cele naționale de transpunere.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
25.	Art. II pct. 15 se modifică după cum urmează: 15. După art. 18 se introduce un nou articol, articolul 19, cu următorul cuprins: Art. 19 - Comisioane pentru folosirea unor mijloace de plată. Se interzice profesioniștilor să perceapă de la consumatori comisioane aferente utilizării unui anumit mijloc de plată care depășesc costul suportat de profesionist pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată.	Art. II pct. 15 se modifică după cum urmează: 15. După art. 18 se introduce un nou articol, articolul 19, cu următorul cuprins: Art. 19 - Comisioane pentru folosirea unor mijloace de plată. Se interzice profesioniștilor să perceapă de la consumatori comisioane aferente utilizării unui anumit mijloc de plată care depășesc nejustificat costul suportat de profesionist pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată.	În principal, propunem eliminarea art. 19, întrucât: i) Aspectele reglementate de art. 19 sunt deja reglementate de Directiva privind serviciile de plată „PSD2”. Articolul 62 alineatul (4) din PSD2 interzice în mod specific suprataxarea pentru: - instrumente de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate în temeiul Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (RCI); Conform Orientărilor privind interpretarea și aplicarea Directivei 2011/83/UE¹ această interdicție se referă la plățile efectuate cu carduri de debit și de credit de consum utilizate în peste 95 % din tranzacțiile de pe piața UE a cardurilor; - serviciile de plată cărora li se aplică Regulamentul (UE) 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind SEPA ii) Textul propus pentru art. 19 (în exact aceeași formă) a fost abrogat în trecut, prin Legea 157/2015 astfel că nu se justifică reintroducerea lui, neexistând nicio modificare de la decizia de abrogare și până în prezent.

¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021XC1229\(04\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021XC1229(04))

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			În subsidiar, se impune cel puțin modificarea art. 19 conform propunerii formulate. Vă rugăm să aveți în vedere că există situații în care perceperea unei sume de la consumatori pentru utilizarea unui anumit mijloc de plată este justificată de factori obiectivi și înglobează nu numai costul suportat de profesionist pentru utilizarea mijlocului de plată ci și costurile suportate de alte entități implicate în efectuarea plății prin respectivul mijloc de plată. Spre exemplu, atunci când consumatorul selectează plata ramburs ca modalitate de plată a unui produs achiziționat la distanță, se pot percepe taxe suplimentare aferente acestei modalități de plată. Perceperea unor taxe suplimentare este total justificată întrucât serviciul poștal contra ramburs impune taxe suplimentare (i.e. pentru deplasarea curierului în vederea ridicării sumei de bani și predarea sumei către expeditor).
26.	După art. 18 se introduce un nou articol, articolul 19, cu următorul cuprins: ”Art.19 - Comisioane pentru folosirea unor mijloace de plată. Se interzice profesioniștilor să perceapă de la consumatori comisioane aferente utilizării unui anumit mijloc de plată care depășesc costul suportat de profesionist pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată.”	Propunere eliminare	Introducerea unei astfel de reglementări riscă să creeze confuzie în interpretare și aplicare, având în vedere că aceste aspecte sunt reglementate deja prin Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, art. 144 „Se interzice beneficiarului plății să solicite plătitorului un preț suplimentar sau orice fel de comisioane pentru utilizarea unui anumit instrument de plată.”. Astfel, o legiferare suplimentară încalcă dispozițiile Legii 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative:

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			„Art. 16 Evitarea paralelismelor (1)În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.” Mai mult, textul propus este identic cu cel care a fost deja abrogat prin Legea nr. 157/2015 de aprobare a Ordonanței de Urgență nr. 34/2014, exact din motivul că reglementarea era deja cuprinsă în OUG nr. 113/2009. Chiar dacă OUG nr. 113/2009 a fost ulterior abrogată, dispozițiile sale au fost consolidate în Legea nr. 209/2019, aflată în vigoare. Prin urmare, reintroducerea acestui text identic ar reprezenta o repetare nejustificată, în contradicție cu principiile de tehnică legislativă și cu practica anterioară a legiuitorului.
27.	Punctul A.3. din Anexa I se modifică și va avea următorul cuprins: „3. Dacă aveți obligația de a asigura o funcție care să permită consumatorului să se retragă din contractul încheiat online, introduceți următoarele: «Vă puteți exercita dreptul de retragere și online la [introduceți adresa de internet sau o altă explicație adecvată privind locul în care este disponibilă funcția de retragere]. Dacă utilizați această funcție online,	Punctul A.3. din Anexa I se modifică și va avea următorul cuprins: „3. Dacă aveți obligația de a asigura o funcție care să permită consumatorului să se retragă din contractul încheiat online, introduceți următoarele: «Vă puteți exercita dreptul de retragere și online la [introduceți adresa de internet sau o altă explicație adecvată privind locul în care este disponibilă funcția de retragere]. Dacă utilizați această funcție online, vă vom transmite, fără întârzieri nejustificate, o	Formularea a fost ajustată pentru a fi în linie cu prevederile Directivei (UE) 2023/2673, care prevede în mod expres utilizarea sintagmei „un suport durabil (de exemplu prin e-mail)”. Propunem renunțarea la expresia mai generală „orice suport durabil”, întrucât aceasta poate genera ambiguități în interpretare și aplicare.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	vă vom transmite, fără întârzieri nejustificate, o confirmare de primire a retragerii pe un suport durabil (de exemplu prin e-mail), incluzând conținutul acesteia, precum și data și ora transmiterii acesteia.». Dacă oferiți consumatorului opțiunea de a completa și de a trimite pe website-ul dumneavoastră informații pe cale electronică cu privire la retragerea sa din contract, introduceți următoarele: «Puteți să completați și să trimiteți și pe cale electronică modelul de formular privind retragerea sau orice altă declarație neechivocă pe website-ul nostru [de introdus adresa de internet]. Dacă recurgeți la această opțiune, vă vom comunica neîntârziat o confirmare de primire a unei astfel de retrageri pe orice suport durabil.»	confirmare de primire a retragerii pe un suport durabil (de exemplu prin e-mail), incluzând conținutul acesteia, precum și data și ora transmiterii acesteia.». Dacă oferiți consumatorului opțiunea de a completa și de a trimite pe website-ul dumneavoastră informații pe cale electronică cu privire la retragerea sa din contract, introduceți următoarele: «Puteți să completați și să trimiteți și pe cale electronică modelul de formular privind retragerea sau orice altă declarație neechivocă pe website-ul nostru [de introdus adresa de internet]. Dacă recurgeți la această opțiune, vă vom comunica neîntârziat o confirmare de primire a unei astfel de retrageri pe orice suport durabil (de exemplu prin e-mail).»	